

Janneke

mijn wereld

Burendag = topdag

Bij de bakker vroeg ik om citroenschuimtaart. “Ze zijn wel een beetje klein, laat ik er maar twee doen.” “We kunnen ook een heel grote maken”, zei de bakker. “En wilt u hem misschien alvast in punten gesneden hebben?” “Graag”, antwoordde ik. “We kunnen er ook een tekst opzetten.” “Oh ja? Leuk! Doe maar: ‘Een goede buur is goud waard.’” We hebben nieuwe burens en nog vier jonge stellen wonen sinds kort bij ons in de straat. Prima aanleiding om hen uit te nodigen met mensen die in deze fijne buurt soms al wel veertig jaar wonen. Wij nog maar zeventien jaar. Oud en jong aan elkaar voorstellen, hapjes en drankjes. Een topdag werd het. “Volgende keer zijn wij aan de beurt”, beloofden de nieuwelingen. We spraken af een buurtapp te maken. En door het donker trokken na vele uren groepjes opgewekt naar huis. Ja, samen iets doen is voor herhaling vatbaar.

JANNEKE BRINKMAN (69) is bioloog en botanisch tekenaar, bekend om haar aquarellen van de natuur, vooral bloemen. Op deze plek zal Janneke met regelmaat schrijven over de kleine en grote dingen in haar leven. Ze woont in Leiden en is getrouwd met politicus Elco Brinkman. Ze heeft een zoon, twee dochters en tien kleinkinderen.

-----
jannekebrinkmansalentijn.nl

De tuinen van Piet Oudolf

We waren nog niet in het fantastisch gebouwde Museum Voorlinden in Wassenaar geweest. Echt de moeite waard, ook de jonge kinderen in ons gezelschap vonden het geweldig. Een meer dan levensgrote man en vrouw in zwemkleding onder een parasol, bedekt met haartjes op voeten en benen. Wimpers. Zo levensecht. En ook een zwembad waarin de bezoekers de zwemmers leken, was een aantrekkelijk raadsel. Rondom de hypermoderne kunst genoot ik vooral van de tuinen van Piet Oudolf, die de architectuur van een tuin beter probeert te laten zien, bijvoorbeeld door langgerekte vormen zoals die van salvia's, verbascuum en vingerhoedskruid te combineren met platte schermbloemen zoals margrietten of echinaceae. Veel grassen en halmen zorgen voor beweging. Oudolf zoekt naar contrast én evenwicht in vormen, structuren en kleuren. Net als een botanisch tekenaar die ook licht en donker afwisselt, een voor- en achtergrond zoekt, tegenpolen en balans tussen wild en formeel.

Voordat het te laat is...

Ik keek eerst een beetje vreemd aan tegen het verzoek om uitvaartkisten met wilde bloemen te ontwerpen. Maar waarom niet? Bloemen symboliseren immers de gang van het leven. Eigenlijk ook wel eervol, mooi en ontroerend zo'n verzoek. Afscheid nemen doet zo'n pijn, ook al is het fijn om samen met familie, vrienden en bekenden stil te staan bij de verhalen over een voorbij leven. Je beseft dan dat ook voor jou zelf zo eens je goede kanten en mindere momenten of trekjes zullen passeren. Wat je voor anderen betekende, of je geluk en warmte bracht, geduldig of juist onrustig leefde. De verhalen over anderen bij uitvaarten doen je ook door je eigen levensverhaal bladeren. Door goed te luisteren naar de geschiedenis van anderen krijg je als het ware een herkansing voor je eigen leven. Stilstaan bij wat er zinvol is en wat niet. Liefde, aandacht, troost en vriendschap - laten we daar niet alleen aan het einde van een leven soms met wat spijt in het hart bij stilstaan. Dan is het vaak te laat.

